

[Økonomi- og handelsministeren.]

kort eller lang, er der al mulig grund til, at de nordiske lande giver sig i kast med de mangfoldige problemer, der uvægerlig melder sig ved deltagelsen i en økonomisk integration.

Vore bestræbelser på nordisk plan er således nært forbundet med vor europæiske markedspolitik og kan kun virkeligt forstås på baggrund af denne. Inden jeg går over til nærmere at tale om de nordiske bestræbelser, skal jeg derfor sige lidt om situationen inden for fællesmarkedet og om vor stilling i EFTA.

Først fællesmarkedet. Uanset de vanskeligheder, der har præget fællesmarkedets arbejde siden december 1967, har det i det forløbne år gjort betydelige fremskridt i sin indre udvikling. Den 1. juli i fjor blev toldunionen fuldført og de sidste vigtige landbrugsordninger endeligt gennemført. De seks år i det forløbne år endvidere realiseret et fuldstændig frit arbejdsmarked, ligesom man har gjort fremskridt med gennemførelsen af en fælles transportpolitik. Ikke desto mindre står fællesmarkedet fortsat over for væsentlige arbejdsopgaver i forbindelse med skabelsen af en økonomisk union.

De praktiske konsekvenser af den fælles landbrugspolitik, der er gennemført, giver anledning til alvorlige bekymringer, og Kommissionen har for en måneds tid siden forelagt Rådet den såkaldte Mansholtplan; den giver dels en omfattende redegørelse for de vanskeligheder, der vil melde sig inden for landbrugssektoren i den kommende tid, dels indeholder den forslag til en ændring i fællesmarkedets landbrugspolitik. Der er næppe tvivl om, at disse tanker og forslag fra Kommissionens side vil give anledning til en indgående debat inden for fællesmarkedet, og man må forvente, at spørgsmålet om finansieringen af den fælles landbrugspolitik efter udløb af overgangsperioden 1. januar 1970 vil indtage en fremtrædende plads i disse drøftelser.

Et andet spørgsmål af stor betydning er afskaffelsen af de fiskale grænser inden for

fællesmarkedet; det forudsætter en fuldførelse af den allerede indledte harmonisering af den indirekte beskatning.

Hertil kommer, at fællesmarkedets landene gennem de seneste års begivenheder i stigende grad er kommet til den erkendelse, at en snæver samordning af den almindelige økonomiske politik, herunder ikke mindst valutapolitikken, er nødvendig.

Endvidere arbejder fællesmarkedet med at udforme en fremtidig industripolitik og har i den forbindelse ikke mindst taget spørgsmålet om det teknologiske samarbejde op til behandling. Arbejdet på dette felt har stået i stampe i adskillige måneder, men er på ny kommet i gang i december i fjor. Endelig kan i den forbindelse også nævnes arbejdet på europæiske konventioner om patenter og selskaber.

Det er et fælles træk ved de nævnte problemer, at deres løsning vanskeliggøres i større eller mindre omfang ved den politiske uenighed mellem medlemslandene vedrørende spørgsmålet om at udvide fællesmarkedets medlemskreds. Tydeligst er det kommet frem i den beslutning, som Ministerrådet traf i december om at genoptage arbejdet på det teknologiske område. Det blev da samtidig fastslået, at den rapport, som skal afgives af en særlig arbejdsgruppe, den såkaldte Maréchalgruppe, ikke blot skal behandles af de 6 medlemslande, men tillige vil blive sendt til andre europæiske lande med henblik på fælles drøftelser om den videre udvikling på dette felt. Man kan måske håbe på, at en lignende fremgangsmåde vil blive fulgt i spørgsmålet om europæiske patenter og selskaber.

Vi hilser fra dansk side denne beslutning om det teknologiske velkommen. Den danske regering er rede til konstruktivt at deltage i drøftelser om disse spørgsmål. Vi tror, det kan blive af stor betydning for den fremtidige industrielle udvikling og for den almindelige økonomiske vækst i de europæiske lande og dermed også for dansk erhvervsliv.

Drøftelserne inden for fællesmarkedet om